

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Ing. Venduly Sochorové a JUDr. Petra Polácha ve věci

žalobkyně: **Ing. A. H.**
zastoupené advokátem JUDr. Josefem Tobiškou
sídlem Arne Nováka 3/4, Brno

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
sídlem Žerotínovo nám. 3/5, Brno

za účasti:

- 1) **Česká telekomunikační infrastruktura a. s.**
sídlem Olšanská 2681/6, Praha 3
- 2) **E.ON Distribuce, a.s.**
sídlem F. A. Gerstnera 2151/6, České Budějovice
- 3) **Ing. arch. R. K.**

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 10. 2017, č. j. JMK 153649/2017, sp. zn. S-JMK 120077/2017 OÚPSŘ

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 10. 2017, č. j. JMK 153649/2017, sp. zn. S-JMK 120077/2017 OÚPSŘ, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 19 456 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobkyně, JUDr. Josefa Tobišky, advokáta.
- III. Žádná z osob zúčastněných na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se včas podanou žalobou domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, kterým žalovaný v části změnil rozhodnutí Obecního úřadu Střelice, stavebního úřadu (dále „stavební úřad“), ze dne 19. 6. 2017, č. j. STRE-2791/2017-SU, sp. zn. STAV/1743/2017/Ka, a ve zbytku jej potvrdil.
2. Dne 12. 4. 2017 doručil zástupce osoby zúčastněné na řízení 2) stavebnímu úřadu žádost o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby s názvem „x: TS, kVN“ na pozemku parc. č. x, x, x a x v katastrálním území x. Z přiložené dokumentace, ověřené autorizovaným technikem pro technologická zařízení staveb vyplynulo, že předmětem řešeného stavebního záměru je umístění a provedení nové stavby zemního kabelového vedení VN, které bude ukončeno v nové kioskové trafostanici, připojení stávajících vedení na tuto trafostanici a demontáž nadzemního vedení VN a sloupové trafostanice, ve kterých se nachází nevyhovující prvky vykazující známky koroze.
3. Rozhodnutím ze dne 19. 6. 2017, č. j. STRE-2791/2017-SU, sp. zn. STAV/1743/2017/Ka, stavební úřad podle ustanovení § 79 odst. 1 a § 92 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění účinném pro projednávanou věc (dále jen „stavební zákon“), umístil stavbu „x: TS, kVN“ na pozemku parc. č. x, x, x a x v katastrálním území x (výrok I.) a dále stanovil podmínky (1. až 29.) pro umístění dané stavby (výrok II.). K námitkám žalobkyně ze dne 15. 5. 2017 stavební úřad ve svém rozhodnutí uvedl, že v územním řízení zkoumá, zda předložený návrh je či není v souladu s právními předpisy, není v jeho kompetenci nařizovat změnu návrhu. V daném případě byla dokumentace stavby vypracována a ověřena osobou oprávněnou k vybraným činnostem ve výstavbě, v souladu s požadavky prováděcího předpisu a svým obsahem odpovídala druhu a významu stavby, jejímu umístění, účelu užívání, vlivu na životní prostředí i době trvání. Stavební úřad konstatoval zásah budoucího ochranného pásma stavby na pozemek žalobkyně, nicméně vyhodnotil, že pozemek ve vlastnictví žalobkyně parc. č. x v katastrálním území x se dle platného územního plánu nachází v ploše označené „BR - plochy bydlení v rodinných domech“, přičemž na takovém pozemku je možné stavbu rodinného domu, garáže a stavby podmiňující bydlení umístit v minimální vzdálenosti 2 m od společných hranic. Vzniklé ochranné pásmo, které bude na pozemek žalobkyně zasahovat v šíři 0,5 m, tak dle stavebního úřadu nebude mít vliv na budoucí možnou zástavbu pozemku a ani neomezí vlastnická práva. Stavební úřad rovněž doplnil, že dle ustanovení § 3 odst. 2 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů, ve znění účinném pro projednávanou věc (dále jen „energetický zákon“), se přenos elektrické energie uskutečňuje ve veřejném zájmu.

4. K odvolání žalobkyně žalovaný rozhodnutím ze dne 23. 10. 2017, č. j. JMK 153649/2017, sp. zn. S-JMK 120077/2017 OÚPSŘ, prvostupňové rozhodnutí změnil tak, že text podmínky pro umístění stavby č. 16: „16. Bude respektováno závazné stanovisko MěÚ Šlapanice, odboru životního prostředí ze dne 12. 4. 2016, č. j. OŽP-ČJ/22342-1 6/VID. a) Stavba rekreační chaty bude umístěna v minimální vzdálenosti 34 m od okraje lesního pozemků parcelní čísla x a x v katastrálním území x. ...“; nově zní: „16. Bude respektováno závazné stanovisko MěÚ Šlapanice, odboru životního prostředí ze dne 12. 4. 2016, č. j. OŽP-ČJ/22342-16/VID. a) Stavby energetického zařízení budou umístěny v minimální vzdálenosti 34 m od okraje lesních pozemků parcelní čísla x a x v katastrálním území x. ...“ Podmínky pro umístění stavby č. x, x a x žalovaný vypustil bez náhrady, označení podmínek pro umístění stavby č. x až x změnil na označení č. x až x a ve zbytku rozhodnutí potvrdil. Přezkoumáním obsahu jednotlivých stavebním úřadem stanovených podmínek žalovaný zjistil, že v bodu č. 16 odkazované závazné stanovisko neřeší stavbu „rekreační chaty“, ale stavbu, která byla předmětem žádosti provedeného územního řízení a výsledného rozhodnutí. Pro stanovení podmínek č. 18, 19 a 20 ve výrokové části rozhodnutí nebyl dle žalovaného dán zákonný důvod, neboť se jednalo o závazná stanoviska vyjadřující souhlas se záměrem bez stanovení podmínek.
5. Žalovaný se ztotožnil s hodnocením provedeným stavebním úřadem. Dle žalovaného byla navrhovaná trasa vedení VN řešena s ohledem na konkrétní situaci v území, s respektem nezbytné ochrany veřejných zájmů sledovaných zvláštními právními předpisy i k právům a právem chráněným zájmům účastníků řízení. Umístění a realizace stavby, a to i při zásahu ochranného pásma na pozemek žalobkyně v rozsahu 3,5 m² (pruh široký 0,5 m v délce do max. 7 m) nebrání záměru případného budoucího využití pozemku v souladu s obsahem územně plánovací dokumentace a v té souvislosti nebrání ani vybudování zpevněného sjezdu a nájezdu z přilehlé pozemní komunikace na tento pozemek. Řešení stavby v této části, tj. hloubka vedení a jeho uložení do chráničky, je standardním způsobem technického řešení uložení elektrického zemního kabelového vedení v místech zpevněných ploch nájezdů k nemovitostem. S ohledem na uvedené žalovaný neshledal, že by dotčení tohoto pozemku vlivy stavbou vyvolanými nedůvodně překračovalo přípustnou a přiměřenou míru.

II. Obsah žaloby

6. Žalobkyně v podané žalobě nejprve zdůraznila, že v rámci územního řízení nebyla seznámena s úplnou a přesnou dokumentací předmětného stavebního záměru. K doplnění dokumentace na žádost žalobkyně nedošlo, nebylo dále řešeno ochranné pásmo zasahující na pozemek v jejím vlastnictví, případné zřízení služebnosti ani odsunutí kabelového vedení dále od pozemku žalobkyně.
7. K argumentaci stavebního úřadu žalobkyně uvedla, že se stavbou rodinného domu se pojí další potřebné úpravy pozemku, mimo jiné zpevněná příjezdová cesta, oplocení, zahrada, sad apod. To vše by však žalobkyni bylo znemožněno, pokud by na jejím pozemku bylo stanoveno ochranné pásmo předmětné stavby. Zřídit příjezdovou cestu, resp. sjezd ze stávající komunikace na pozemek žalobkyně, lze přitom pouze v místě, kde stavební úřad hodlá realizovat stavbu zbudováním překopu. Pozemek žalobkyně bude realizací stavby

trvale znehodnocen, bude ovlivněna jeho kupní cena, přičemž s ohledem na neexistenci příjezdové cesty se může pozemek stát zcela neprodejným.

8. Dle žalobkyně dále nelze soukromý záměr jednostranně podřadit zájmu veřejnému bez toho, aby bylo zkoumáno, zda účelu územního rozhodnutí nelze dosáhnout jinak. O tom byla žalobkyně v daném případě přesvědčena, neboť se jednalo pouze o překop do místa, kde elektrická energie byla již dříve dodávána. V dané situaci přitom nebylo na místě hovořit ani o veřejném zájmu žadatele, neboť jím je obchodní společnost s vidinou dosažení zisku. Závěrem žalobkyně odkázala na čl. 11 Listiny základních práv a svobod a ústavně stanovené podmínky pro nucené omezení vlastnického práva, resp. vyvlastnění, které dle jejího názoru nebyly v projednávaném případě zcela naplněny.
9. S ohledem na vše výše uvedené žalobkyně navrhla, aby krajský soud napadené rozhodnutí, jakož i jemu předcházející prvostupňové rozhodnutí, zrušil a uložil žalovanému povinnost nahradit žalobkyni náklady řízení.

III. Vyjádření žalovaného

10. Žalovaný ve svém vyjádření k podané žalobě nejprve uvedl, že žadatelem předložená dokumentace stavby odpovídala požadavkům stanoveným ve vyhlášce č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, ve znění pozdějších předpisů; obsahovala všechny nezbytné informace o navrhovaném záměru a stavební úřad tuto zákonným způsobem projednal s účastníky řízení. K navrhovanému řešení stavby a jejím dopadům do práv žalobkyně žalovaný odkázal na napadené rozhodnutí, kde se na str. 7 a 8 námitkami žalobkyně zabýval. Žalovaný podotknul, že ochranné pásmo elektrizační soustavy vzniká ve smyslu § 46 energetického zákona dnem nabytí právní moci územního rozhodnutí o umístění stavby, přičemž ze zákonné úpravy nevyplývá absolutní zákaz provádění staveb či dalších činností v ochranném pásmu stavby. Tyto činnosti jsou toliko podmíněny souhlasem vlastníka zařízení.
11. Žalovaný byl přesvědčen, že taktéž otázkou veřejného zájmu se v napadeném rozhodnutí dostatečně zabýval, konkrétně na str. 6 a 7, a že předmětným záměrem stavby nedochází k dotčení vlastnického práva žalobkyně v rozporu s Listinou základních práv a svobod. Stavební zákon pro vydání územního rozhodnutí o umístění stavby a energetický zákon nepožaduje a ani nepředpokládá zřízení věcného břemene k nemovitosti, která je dotčena pouze ochranným pásmem stavby. Žalovaný závěrem navrhl, aby krajský soud podanou žalobu zamítl.

IV. Replika žalobkyně

12. Žalobkyně reagovala na vyjádření žalovaného podáním repliky, v níž i nadále trvala na tom, že rozhodnutí žalovaného zcela ignoruje její vlastnická práva a zvýhodňuje podnikatelskou aktivitu soukromé zahraniční obchodní společnosti. Na základě předmětného rozhodnutí bude položeno kabelové vedení v jediném místě, ve kterém lze vést na pozemek žalobkyně přípojky inženýrských sítí. Bude vyloučena možnost zbudovat pozvolný nájezd na pozemek a bude také vyloučena možnost přístupu stavebních strojů a automobilů se stavebním materiálem na stavbu, neboť požadavkem distributora je limitována hmotnost vozidel v tomto místě v důsledku kabelového vedení na pouhé 4 t.

Dle názoru žalobkyně tak dojde k úplnému znehodnocení jejího pozemku, a tedy ke škodě cca 3 000 000 Kč, přičemž tato újma je ze strany žalovaného značně bagatelizována.

13. Dle žalobkyně nejsou splněny podmínky pro vyvlastnění. Dle zákona o vyvlastnění a dle Listiny základních práv a svobod lze vyvlastnit jen v případě, kdy účelu nelze dosáhnout jinak. V daném případě není nevyhnutelné, aby bylo kabelové vedení zbudováno na hranici se sousedními pozemky, jejichž ochranným pásmem bude dotčena strategická část pozemku žalobkyně, když je možné toto vést podél protilehlé strany silnice v projektové dokumentaci označené jako III/3946.

V. Ústní jednání

14. V rámci jednání před Krajským soudem v Brně setrvali účastníci řízení na svých dosavadních procesních stanoviscích. Osoby zúčastněné na řízení se tohoto jednání nezúčastnily. K důkazu soud provedl žalobkyni předloženou emailovou korespondenci – zprávu starosty obce x žalobkyni ze dne 31. 1. 2017 a část mapového vyobrazení z územního plánu obce x, na němž je zachycen pozemek žalobkyně p. č. x. Soud dále k důkazu provedl tiskový výstup z internetové stránky www.sdttu.com/vozovy-park (č. l. 95a a 95b), v němž jsou vyobrazeny a uvedeny základní technické parametry běžných strojů (včetně jejich hmotnosti s nákladem) využívaných ke stavební činnosti.

V. Posouzení věci krajským soudem

15. Žaloba byla podána včas [§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)], osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a jedná se o žalobu přípustnou. Dle ustanovení § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích uplatněných žalobních bodů, jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti, přičemž o věci samé rozhodl po provedeném jednání, neboť žalobkyně vyslovila s rozhodnutím věci bez nařízení jednání svůj nesouhlas. Dospěl přitom k závěru, že žaloba je důvodná.
16. Podle § 76 odst. 1 stavebního zákona lze umisťovat stavby nebo zařízení, jejich změny, měnit vliv jejich užívání na území, měnit využití území a chránit důležité zájmy v území jen na základě územního rozhodnutí nebo územního souhlasu, nestanoví-li zákon jinak. Každý, kdo navrhuje vydání územního rozhodnutí nebo územního souhlasu, je povinen dbát požadavků uvedených v § 90 a být šetrný k zájmům vlastníků sousedních pozemků a staveb, za tímto účelem si může vyžádat územně plánovací informaci, nejsou-li mu podmínky využití území a vydání územního rozhodnutí nebo územního souhlasu známy (§ 76 odst. 2 stavebního zákona).
17. Podle § 90 stavebního zákona platí, že v územním řízení stavební úřad posuzuje, zda je záměr žadatele v souladu
- a) s vydanou územně plánovací dokumentací,
 - b) s cíli a úkoly územního plánování, zejména s charakterem území, s požadavky na ochranu architektonických a urbanistických hodnot v území,

- c) s požadavky tohoto zákona a jeho prováděcích právních předpisů, zejména s obecnými požadavky na využívání území,*
- d) s požadavky na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu,*
- e) s požadavky zvláštních právních předpisů a se stanovisky dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů, popřípadě s výsledkem řešení rozporů a s ochranou práv a právem chráněných zájmů účastníků řízení.*

18. Podle § 92 odst. 2 stavebního zákona platí, že není-li záměr žadatele v souladu s požadavky uvedenými v § 90 nebo jestliže by umístěním a realizací záměru mohly být ohroženy zájmy chráněné tímto zákonem nebo zvláštními právními předpisy, stavební úřad žádost o vydání územního rozhodnutí zamítne.
19. Dle krajského soudu je předně namístě odmítnout tvrzení žalobkyně, že v rámci územního řízení nebyla seznámena s úplnou a přesnou dokumentací předmětného stavebního záměru.
20. Stavební úřad obdržel dne 12. 4. 2017 žádost osoby zúčastněné na řízení 2) o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby s názvem „x: TS, kVN“ na pozemku parc. č. x, x, x a x v katastrálním území x. K žádosti o vydání územního rozhodnutí byla přiložena dokumentace pro územní řízení vyhotovená společností PROSIG, s.r.o., sídlem Hvězdoslavova 1359/53, Brno, ověřená M. G., autorizovaným technikem pro technologická zařízení staveb (ČKAIT 1005264). Součástí dokumentace byla textová část „A. Průvodní zpráva“, z níž vyplynulo, že předmětem řešeného stavebního záměru je umístění a provedení nové stavby zemního kabelového vedení VN, které bude ukončeno v nové kioskové trafostanici, přepojení stávajících vedení na tuto trafostanici a demontáž nadzemního vedení VN a sloupové trafostanice. Celková délka zemního kabelového vedení VN bude cca 85 m, zemního kabelového vedení NN cca 30 m. Z údajů uvedených v části dokumentace „B. Souhrnná technická zpráva“ bylo zřejmé, že zemní kabelové vedení VN vytvoří svým umístěním ochranné pásmo v rozsahu 1 m po obou stranách vedení a kiosková trafostanice vytvoří svým umístěním ochranné pásmo v rozsahu 2 m od vnějšího pláště stanice ve všech směrech. Umístění a řešení trasy stavby včetně konkretizace její polohy ve vztahu k dotčeným pozemkům a rozsah vyvolaného ochranného pásma je zobrazeno v části dokumentace „C. Situace stavby“ (výkresy C1 Situační výkres širších vztahů, C2 Celkový situační výkres, C3 Koordinační situační výkres, C4 Katastrální situační výkres) a v části „D. Výkresová dokumentace“ (D1 Kiosková trafostanice, D2 Vzorové řezy kabelovou trasou). Součástí dokumentace byla rovněž „E. Dokladové část“, která obsahuje stanoviska, závazná stanoviska, vyjádření a rozhodnutí dotčených orgánů a vlastníků či správců veřejné dopravní a technické infrastruktury.
21. Dle soudu žadatelem předložená dokumentace stavby odpovídala požadavkům stanoveným ve vyhlášce č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, ve znění pozdějších předpisů; rovněž druhu a významu umísťované stavby a obsahovala všechny nezbytné informace. Vzdálenost kabelového vedení od sousedního pozemku je zřejmá z výkresu C4 Katastrální situační výkres, kde je uvedena kóta 0,5 m. Nové ochranné pásmo je pak vyznačeno ve výkresu C3 Koordinační situační plán. Žalobkyni bylo přitom jako účastníku řízení řádně oznámeno zahájení řízení a byla upozorněna na možnost nahlížení do spisu a podání námitek (oznámení ze dne 18. 4. 2017, č. j. STRE-1757/2017-SU, žalobkyni doručeno dne

28. 4. 2017), přičemž možnosti vznést námitky rovněž využila. Tento žalobní bod tak krajský soud neshledal důvodným.

22. Ústřední žalobní námitkou je však tvrzení žalobkyně, že stanovením ochranného pásma na jejím pozemku bude znemožněno předmětný pozemek využít k jeho účelu, tedy vybudování rodinného domu včetně nezbytné zpevněné příjezdové cesty a dojde k jeho trvalému znehodnocení. Žalobkyně tak bude v rozporu s čl. 11 Listiny základních práv a svobod omezena na svém vlastnickém právu, a to za situace, kdy účelu územního rozhodnutí bylo možné dosáhnout jinak.
23. Krajský soud považuje za vhodné k institutu ochranného pásma obecně uvést, že jeho smyslem je zajistit, aby v nejbližším okolí chráněných objektů nebyly provozovány takové činnosti, které by byly v přímém rozporu s bezpečností těchto objektů. Jde tedy nejen o veřejný zájem na omezení vlastnického práva vlastníka pozemků stanovením ochranného pásma, který nespočívá pouze ve „*výkonu správy v energetickém odvětví*“, ale především v zajištění spolehlivého a bezpečného provozu elektrizační soustavy, jakož i ochraně života, zdraví a majetku osob (viz bod 17 usnesení Ústavního soudu ze dne 21. 2. 2012, sp. zn. IV. ÚS 3140/11, dostupného na <http://nalus.usoud.cz>). Dle § 46 odst. 1 energetického zákona je ochranným pásmem zařízení elektrizační soustavy prostor v bezprostřední blízkosti tohoto zařízení určený k zajištění jeho spolehlivého provozu a k ochraně života, zdraví a majetku osob. Ochranné pásmo vzniká dnem nabytí právní moci územního rozhodnutí o umístění stavby, nabytí účinnosti veřejnoprávní smlouvy územní rozhodnutí nahrazující nebo právními účinky územního souhlasu s umístěním stavby, pokud není podle stavebního zákona vyžadován ani jeden z těchto dokladů, potom dnem uvedení zařízení elektrizační soustavy do provozu. Ve smyslu citovaného § 46 energetického zákona vyplývají z ochranného pásma určitá omezení, z nichž nejvýznamnější ve vztahu k námitkám žalobkyně a využití jejího pozemku je obsaženo v § 46 odst. 8 písm. a) tohoto zákona, podle něhož platí, že v ochranném pásmu nadzemního a podzemního vedení, výroby elektřiny a elektrické stanice je zakázáno zřizovat bez souhlasu vlastníka těchto zařízení stavby či umisťovat konstrukce a jiná podobná zařízení, jakož i uskladňovat hořlavé a výbušné látky a v odst. 10, podle něhož platí, že v ochranném pásmu podzemního vedení je zakázáno vysazovat trvalé porosty a přejíždět vedení mechanismy o celkové hmotnosti nad 6 tun.
24. Je tedy nepochybné, že spolu s nabytím právní moci územního rozhodnutí, vznikly povinnosti a omezení vlastníkům pozemků v ochranném pásmu kabelového vedení VN. Lze se ztotožnit s názorem žalovaného, že případný střet plánů žalobkyně na vybudování rodinného domu včetně souvisejících staveb a dodržení ochranného pásma kabelového vedení VN je možné řešit cestou výjimky ve smyslu § 46 odst. 11 energetického zákona. Podle tohoto ustanovení platí, že pokud to technické a bezpečnostní podmínky umožňují a nedojde-li k ohrožení života, zdraví, bezpečnosti nebo majetku osob, vlastník příslušné části elektrizační soustavy udělí vlastník příslušné části elektrizační soustavy písemný souhlas se stavbou v ochranném pásmu nebo s činností v ochranném pásmu, který musí obsahovat podmínky, za kterých byl udělen.
25. Krajský soud má však za to, že stavební úřad i žalovaný ve svých rozhodnutích bagatelizovaly dopady vzniku ochranného pásma kabelového vedení VN na využití

pozemku parc. č. x v katastrálním území x, potažmo na vlastnické právo žalobkyně. Správní orgány při své úvaze vycházely primárně ze skutečnosti, že ochranným pásmem bude dotčena toliko část předmětného pozemku o výměře 3,5 m² (pruh široký 0,5 m v délce max. 7 m). Jak vyplývá z výkresové části projektové dokumentace, jedná se však o část pozemku, která je pro jeho další využití klíčová. Sám žalovaný v napadeném rozhodnutí uvádí, že ochranné pásmo vzniká v místě, kde k tomuto pozemku přímo přiléhá nezpevněná pozemní komunikace. Jde tedy o místo, kde bude v budoucnu třeba zbudovat příjezdovou cestu, sjezd a napojení na pozemní komunikaci. Veškerá další stavební činnost na pozemku bude přitom ve smyslu výše citovaných ustanovení energetického zákona podmíněna souhlasem vlastníka zařízení. Další omezení představuje zákaz přejíždění podzemního vedení v ochranném pásmu mechanismy o celkové hmotnosti nad 6 t (§ 46 odst. 10 energetického zákona). Lze předpokládat, jak upozorňovala žalobkyně, že při budování rodinného domu a souvisejících staveb bude třeba na pozemek vjíždět stavebními stroji a vozidly se stavebním materiálem, což při překročení hmotnosti 6 t nebude v místě dotčeném ochranným pásmem, tedy v místě napojení na nezpevněnou pozemní komunikaci, možné. Z dokazování provedeného Krajským soudem v Brně v rámci nařízeného jednání vyplynulo, že hmotnost běžně pro stavby používaných vozidel či stavebních mechanismů může v mnoha případech vč. nákladů překračovat hmotnost 6 tun. Nehledě na skutečnost, že pokud je předmětný pozemek žalobkyně nyní evidován druhem orná půda, pak s ohledem, že ochranné pásmo se nachází v místě styku pozemku s komunikací, je nutno uvažovat, že i případná zemědělská technika, která by byla používána na obhospodařování tohoto pozemku by mohla překročit uvedenou hmotnost a tím by žalobkyni bylo znemožněno ji těmito mechanismy obhospodařovat. Stavebník, který by na citovaném pozemku hodlal umístit stavbu či jen osoba, která by jej chtěla obhospodařovat zemědělskou technikou, jejíž hmotnost přesahuje uvedený limit, jsou buď omezeni ve formě znemožnění stavební činnosti či znemožnění vjezdu uvedené techniky či si musí opatřit a v případě stavby doložit stavebnímu úřadu udělení výjimky z pravidla zákazu umísťovat stavby v ochranném pásmu podzemního vedení bez souhlasu vlastníka. Na případném stavebníkovi by potom ležela povinnost v případě žádosti o povolení výjimky ze zákazu umísťovat stavby v ochranném pásmu podzemního vedení prokázat, že jsou naplněny podmínky předvídané v § 46 odst. 11 energetického zákona, tedy že technické a bezpečnostní podmínky umožňují umístění stavby a nedojde tím k ohrožení života, zdraví, bezpečnosti nebo majetku osob. Zákon přitom ani neukládá vlastníkově příslušné elektrizační soustavy případný nesouhlas ve smyslu ust. § 11 energetického zákona odůvodnit (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2011, č. j. 1 As 70/2011 – 74). Žalobkyně je tak ve vztahu k využití pozemku podle jejího evidovaného druhu (orná půda) omezena o možnosti najíždět na pozemek technikou o hmotnosti překračující hmotnost 6 tun, v případě budoucího využití pozemku pro jeho zastavění je omezena o možnosti zbudování jakékoliv stavby na části jejího pozemku dotčeném ochranným pásmem (vč. přejezdů, chodníků, oplocení apod.) a je omezena o možnosti vysazovat zde trvalé porosty, a to v tom směru, že ke každé takové činnosti by musela získat písemný souhlas od vlastníka stavby kabelového vedení vysokého napětí. Otázkou zůstává také, zda umísťovanou stavbou vysokého napětí není znemožněno či ztíženo připojení inženýrských sítí nutných pro stavební využití pozemku žalobkyně, jak tato namítala.

26. Stav, který byl navozen právní mocí územního rozhodnutí tak žalobkyni omezuje nikoliv bagatelním způsobem ve výkonu jejího vlastnického práva ve vztahu k dotčenému pozemku. To vše za situace, kdy jak ve svém vyjádření k žalobě uvádí žalovaný, stavební zákon pro vydání územního rozhodnutí o umístění stavby distribuční soustavy ani energetický zákon pro její následnou realizaci podle pravomocného veřejnoprávního oprávnění vydaného podle stavebního zákona nepožaduje a ani nepředpokládá zřízení věcného břemene k nemovitosti, která je dotčena pouze ochranným pásmem takové stavby, neboť povinností naplnit zákonný požadavek (získat soukromoprávní oprávnění ke konkrétní nemovitosti před zahájením realizace stavby distribuční soustavy), je provozovatel distribuční soustavy vázán pouze ve vztahu k nemovitostem, na nichž má být stavba realizována, jak vyplývá z úpravy uvedené v § 25 odst. 3 písm. e) ve vazbě na odst. 4 téhož ustanovení energetického zákona. S tímto názorem se Krajský soud v Brně ztotožňuje. Ochranné pásmo jako právní skutečnost vzniklo na základě právní moci předmětného územního rozhodnutí. V uvedeném okamžiku věcněprávní ujednání s žalobkyní jakožto vlastníkem dotčeného pozemku neexistovalo a nikdy existovat nemuselo. Proto ve vyvlastňovacím řízení nemůže být existence ochranného pásma předmětem rozhodování. Žalobkyně proto nemá ani žádnou možnost kompenzace, jak by tomu bylo v případě, kdyby předmětná stavba byla umístována na její pozemek (k tomu viz judikatura Nejvyššího správního soudu řešící otázku posloupnosti územního vyvlastňovacího řízení obsažená např. v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 3. 2017, č. j. 6 As 231/2016 – 40 či ze dne 2. 3. 2017, č. j. 10 As 294/2016 – 29).
27. Za zcela přílehlavou nelze považovat ani argumentaci stavebního úřadu poukazující na vyhlášku č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů, s tím, že vzdálenost stavby garáže a dalších staveb souvisejících a podmiňujících bydlení umístěných na pozemku rodinného domu nesmí být od společných hranic pozemků menší než 2 m. S ohledem na současný stav v území, kdy prozatím není v dané lokalitě žádná zástavba, by totiž bylo při splnění podmínek § 25 odst. 6 uvedené vyhlášky možné umístit rodinný dům, garáž a další stavby a zařízení související s užíváním rodinného domu až na hranici pozemku.
28. Krajský soud je přesvědčen, že dotčení předmětného pozemku ochranným pásmem může mít zcela zřejmě vliv i na jeho hodnotu a možnost dalšího prodeje, když o pozemek zatížený ochranným pásmem kabelového vedení VN může být zájem kupců objektivně snížen. Soud se tedy neztotožnil se závěrem správních orgánů, že vzniknuvší ochranné pásmo neovlivní možnou výstavbu rodinného domu a souvisejících staveb na pozemku žalobkyně.
29. Správním orgánům lze dát za pravdu v tom, že se v daném případě jedná o stavbu uskutečňovanou ve veřejném zájmu. Podle § 2 odst. 2 písm. a) bodu 1. energetického zákona je distribuční soustava zřizována a provozována ve veřejném zájmu. V § 3 odst. 2 energetického zákona je dále stanoveno, že přenos a distribuce elektřiny se uskutečňuje ve veřejném zájmu, a že pro provádění stavby, která je součástí přenosové a distribuční soustavy, lze vlastnické právo ke stavbě, pozemku a zařízení vyvlastnit podle zákona o vyvlastnění. Konkrétní účel vyvlastnění, tedy zřizovat a provozovat na cizích nemovitostech zařízení distribuční soustavy, přetínat tyto nemovitosti vodiči a umísťovat v nich vedení, je zakotven v ustanovení § 25 odst. 3 písm. e) energetického zákona, přičemž

k omezení vlastnického práva zřízením věcného břemene, lze přistoupit za podmínek stanovených v odstavci 4 téhož ustanovení. V posuzovaném případě však nebylo vedení umístěno na pozemku ve vlastnictví žalobkyně, nepřipadá tak v úvahu zřízení věcného břemene (smluvně či rozhodnutím vyvlastňovacího úřadu). Přesto je krajský soud přesvědčen, že ačkoli je kabelové vedení VN stavbou uskutečňovanou ve veřejném zájmu, je třeba ji umístit v souladu s § 76 odst. 2 stavebního zákona, tj. při jejím umístění je stavebník povinen být šetrný k zájmům vlastníků všech sousedních pozemků (natož pak k zájmům vlastníků pozemků přímo dotčených zřízením ochranného pásma). Není namístě bezdůvodně omezit práva a oprávněné zájmy vlastníků sousedních pozemků, a to ani ochranným pásmem kabelového vedení, pokud by přicházelo v úvahu šetrnější řešení. Na správních úřadech pak je zvážit naplnění mimo jiné podmínky vyplývající z ust. § 90 písm. c) a e) stavebního zákona.

30. Žalobkyně přitom již v podaném odvolání upozorňovala na skutečnost, že plánované kabelové vedení VN by bylo bez problému možné vést jinou trasou bez zásahu do jejího vlastnického práva. Žalovaný tuto argumentaci odmítl s tím, že dotčení pozemku ve vlastnictví žalobkyně vlivy vyvolanými předmětnou stavbou nepřekračuje přípustnou a přiměřenou míru. V dané věci je namístě se zabývat tím, zda navrhované řešení kabelového vedení vysokého napětí je řešením jediným technicky proveditelným, či zda přichází v úvahu i jiná rovnocenná varianta (např. jiná trasa podzemního vedení či nadzemní vedení). V podané žalobě pak žalobkyně zmiňovala např. variantu trasy kabelového vedení podél protilehlé strany silnice v projektové dokumentaci označené jako III/3946. Bude na žalovaném, aby ve světle závěrů vyslovených krajským soudem posoudil, zda navrhovatel žádající vydání územního rozhodnutí splnil podmínku být šetrný k zájmům žalobkyně, jenž vlastní pozemek, na němž má být umístěno ochranné pásmo a zda tedy je záměr žadatele v souladu s ochranou práv a právem chráněných zájmů žalobkyně či nikoliv. Tím, kdo dokládá splnění povinnosti být šetrný k zájmům vlastníků sousedních pozemků a staveb a splnění povinnosti souladu záměru s ochranou práv a právem chráněných zájmů účastníků řízení je přitom žadatel – osoba zúčastněná na řízení č. 2.

VII. Závěr a náklady řízení

31. Soud na základě výše uvedených skutečností a úvah shledal žalobu důvodnou a napadené rozhodnutí žalovaného dle ustanovení § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil. Ve smyslu § 78 odst. 4 s. ř. s. soud dále vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení, v němž je žalovaný vázán právním názorem vysloveným soudem ve zrušujícím rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
32. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně měla ve věci plný úspěch, a proto má vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Náklady řízení spočívají v zaplaceném soudním poplatku za žalobu ve výši 3 000 Kč a dále v nákladech právního zastoupení v celkové výši 16 456 Kč dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“). V daném případě se jedná o odměnu JUDr. Josefa Tobišky, advokáta, za zastupování v řízení před krajským soudem, a to za čtyři úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, písemné podání soudu ve věci samé – podání žaloby a repliky, a účast u ústního jednání) dle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) advokátního tarifu ve výši 12 400 Kč (4 x 3 100 Kč); a dále o náhradu hotových výdajů ve výši 1 200 Kč (4 x 300 Kč). Vzhledem k tomu, že zástupce

žalobkyně je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se částka odměny za zastupování a náhrady hotových výdajů o částku 2 856 Kč odpovídající příslušné dani z přidané hodnoty. Celkem se tedy jedná o částku ve výši 19 456 Kč. Ke splnění uvedené povinnosti byla žalovanému stanovena přiměřená lhůta.

33. Pokud se jedná o výrok o náhradě nákladů řízení ve vztahu k osobám zúčastněným na řízení, podle § 60 odst. 5 s. ř. s. platí, že osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Z důvodů zvláštního zřetele hodných soud může osobě zúčastněné na řízení na návrh přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. Vzhledem k tomu, že krajský soud neuložil osobám zúčastněným na řízení žádnou povinnost, nemohly jim vzniknout náklady podle § 60 odst. 5 s. ř. s. Krajský soud proto rozhodl tak, že osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 11. prosince 2019

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu

